

[Bækgaard.]

og ekspropriation burde indgå i drøftelserne. Jeg tænker her på, at når f. eks. en mindre landejendom nedbrænder, er ejeren ofte ikke interesseret i at opføre nye bygninger på stedet, da jordtilliggendet er for lille; han ønsker derimod at tilkøbe en nabo-ejendom og benytte brandforsikringssummen til at udvide og modernisere de på denne ejendom bestående bygninger, så disse svarer til de to jordarealers produktion. Men efter hvad jeg har fået oplyst, kan dette ikke lade sig gøre for øjeblikket. Jeg er klar over, at det er en sag, der i høj grad henhører under brandforsikrings-selskaberne; men kunne en forhandling med disse føre til et gunstigt resultat, er der sikkert mange, der vil være interesseret heri.

Spørgsmålet vil jo vedblive at være skattemæssigt aktuelt for en uventet fortjeneste, såfremt erstatningssummen ikke fuldt ud anvendes til nyopførelse eller modernisering.

Hvad angår opnåelsen af skattefritagelse for fortjenester ved erstatning for brandskade og ekspropriation, finder vi det i mit parti uheldigt, at man gennem ansøgning til finansministeriet skal begære sig fritaget for erstatning. Loven bør kunne affattes med så faste og klare regler, at den slags ansøgninger kunne undgås.

Af det, jeg her har sagt, er det klart, at vi i vort parti er imod selve lovforslaget, men vi kan som sagt give tilslutning til tankerne om en frigørelsesafgift, når landbrug og gartneri overgår til anden anvendelse. Vi er dog lidt bekymrede for, om det vil være muligt for vurderingsmyndighederne at klare de vanskeligheder, som sikkert vil vise sig, når tanken om ansættelse af en særlig brugsværdi ved siden af den egentlige ejendomsværdi skal føres ud i livet.

Til slut vil jeg udtrykke håbet om, at det vil lykkes udvalget at føre tankerne om en frigørelsesafgift, eller hvad det nu skal hedde, frem til et resultat, som er samfundsmæssigt rimeligt, sagligt rigtigt og i en sådan praktisk udformning, at reglerne ikke bliver for vanskelige og kostbare at administrere, og helst også sådan at det er let for befolkningen at forstå bestemmelserne.

Finansministeren (Poul Hansen): Jeg takker de ærede ordførere for modtagelsen af lovforslaget. Jeg kan vel sige det sådan, at man i det mindste ud fra den betragtning, at det er et forhandlingsoplæg, modtog det velvilligt fra de fleste sider. Jeg vil herved undtage det ærede medlem hr. Morten Lange, ud af hvis bemærkninger jo ikke megen velvilje klang.

Jeg har et par enkelte bemærkninger til det, der blev sagt. De fleste er bemærkninger, jeg nærmest gør for en ordens skyld for ikke at blive hængt op på opfattelser, jeg ikke har. Jeg kan f. eks. ikke være enig med det ærede medlem hr. Axel Kristensen, når han hævder, at der ikke er noget princip i lovforslaget, som det foreligger. Det kommer dog vist i det mindste an på, hvad man opfatter som princip.

Det ærede medlem var vedrørende bestemmelserne om ekspropriationerne og skattefritagelse for ekspropriationserstatninger inde på, at man kunne jo ikke have kravet om genskaffelse, når det drejede sig om afståelse af et 2 m bredt areal til en vej eller et par tdr. land til en skole o. lign. Jeg kan betro det ærede medlem, at efter forslaget vil spørgsmålet om beskatning overhovedet ikke blive aktuelt i sådanne tilfælde; i så fald skulle der blive betalt eksorbitant høje erstatningssummer. For sådanne mindre erstatningssummer er der netop ventiler i lovforslaget, som hindrer, at der her bliver tale om beskatning.

Det ærede medlem nævnte eksemplet med den jyske teglværksejer, som ikke har kunnet blive fritaget for beskatning af en del af den brandskadeerstatning, han har fået. Denne sag har beskæftiget mig en del, også fordi jeg syntes, at der var noget skævt i forholdet. Jeg har imidlertid ikke ment på det lovgivningsgrundlag, som foreligger, at kunne meddele fritagelse i dette tilfælde. Jeg har ikke ment, at der foreligger hjemmel dertil, og i al fald synes jeg, det ville være urimeligt at give den pågældende en gunstigere behandling, end der har været tale om i tidligere tilfælde, på grundlag af denne lov. Derfor er det for så vidt rigtigt, som de ærede medlemmer har givet udtryk for, at skal man gøre noget ved den slags tilfælde, må det i hvert fald være på grundlag af en udtrykkelig hjemmel dertil, som ikke eksi-